

ene side kommerialisering og penge og på den anden side magt og kontrol i skidtet.

Vores e-mail- og mobiltelefonforbrug, der i vores dagligdag er så såre uskyldigt, er de facto koblet på interesser, der ikke nødvendigvis er vores, og som i vidt omfang er uden for demokratisk kontrol. Taler du i mobiltelefon, registreres det, hvor du taler fra, via registrering af sendemast. Betaler du med dankort, kan det ses, hvor du har handlet. Oftest bliver du videoovervåget, mens du køber ind. Når du låner en bog på biblioteket, registreres det. Arbejder du i en forretning, er du ofte overvåget, både når du står bag disken og går i baglokalet. Kører du i S-tog i Københavnsområdet, er du overvåget. Sejler du i din fiskerbåd bestemte steder, er du overvåget. Kører du for hurtigt, er der fotofælder. Din computer afslører, hvornår du er logget på arbejdspladsens server.

Sagen er den, at uanset hvor vi bevæger os rundt i vores dagligdag, så er vi på den ene eller anden måde i fare for overvågning. Der er mulighed for fuldstændig kontrol af den enkelte danskers tilværelse.

Isoleret set er der som regel mange gode argumenter for det enkelte konkrete overvågningskridt. Som en, der skal betale en telefonregning, vil jeg jo meget gerne kunne få verificeret, om jeg rent faktisk har talt i telefonen. TDC har jo også en interesse i at kunne dokumentere det over for mig. På tilsvarende vis er det også klart, at jeg meget gerne vil se, hvem det er, der har hævet pengene på min konto. Min bank har også interesse i at kunne dokumentere, at det rent faktisk er mig selv.

Men problemet er, at ingen har det totale overblik. Ingen har overblik over brugen af overvågning. Derfor er det efter vores opfattelse helt afgørende vigtigt, at der kommer en kortlægning af de eksisterende muligheder for overvågning på alle områder af danskernes liv, samt at denne kortlægning jævnlige følges op, således at de forskellige ministre over for Folketinget er ansvarlige for konkret at argumentere for den nye type af overvågning, de inden for deres ressortområde har fundet så nødvendig, samtidig med at de også ved denne redegørelse forpligtes til at overveje, om ikke der er områder, der i dag overvåges, hvor man måske kunne beslutte sig til at droppe den overvågning.

Det er baggrunden for, at vi sammen med Enhedslisten har fremsat det meget generelle, principielle forslag til vedtagelse.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):
Tak til ordføreren. Så er det ministeren.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil også gerne benytte lejligheden til at takke for en god debat, selv om jeg også må sige, at det, som min indledende tale bl.a. handlede om, var, at når man tager sådan en principiel debat, der meget handler om at sikre den rette balance mellem hensynet til samfundets og borgernes tryghed og sikkerhed og hensynet til privatlivets fred, så er det jo noget, som vi på trods af forskellig partipolitisk baggrund er meget enige om er vigtigt at holde sig for øje. Derfor har debatten jo heller ikke været præget af den store uenighed på det mere abstrakte og det mere generelle plan.

Kl. 11.35

Men der har dog været rejst nogle spørgsmål under debatten, som jeg gerne vil have mulighed for at kommentere. Det første spørgsmål rejste ordføreren for forslagsstillerne, fru Line Barfod, i sin besvarelse, og det var et spørgsmål om, hvorvidt jeg overhovedet havde besvaret forespørgslen tilfredsstillende. Nu er der altid mange vurderinger af de besvarelser, som ministre giver, men pointen i min besvarelse var sådan set, at jeg mener, at de regler og den lovgivning, der er på overvågningsområdet i dag, er, som de skal være. Det var sådan set derfor, jeg ikke kom med bud på, hvordan man kunne mindske overvågningen forskellige steder.

Jeg synes, udgangspunktet er, at vi, som jeg også sagde meget klart, har været meget restriktive i de lovgivningsinitiativer, vi har taget på overvågningsområdet. Sidst vi ændrede reglerne, var i forbindelse med, at pengeinstitutterne ønskede at få øget muligheden for overvågning. Der valgte Folketinget jo enstemmigt at beslutte at give tilladelse ved kontantautomater og ved pengetransporter. Man sagde i første omgang nej til at overvåge indgangspartierne. Så det var sidste gang, der blev taget stilling til det.

Jeg er så klar over, at fru Line Barfod måske havde ønsket, at man skulle gå ind i mere principielle drøftelser om, hvad der er af alternativer til overvågning, af andre kriminalpræventive tiltag. Men det ville jo gøre debatten meget lang, og jeg tror også, det ville føre for vidt, hvis vi sådan skulle begynde at komme ind på alle mulige andre redskaber, man kan bruge i kriminalitetsbekæmpende øjemed, for der er jo masser af redskaber, man der kan holde sig for øje. Men overvågning kan altså også bruges i visse tilfæl-